

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

89. சோணைத் திருப்பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

* பண்: பஞ்சமம் (ஆகிரி)

திருச்சிற்றம்பலம்

* உயர்கொடி யாடை—என்னும் திருவிசைப்பாப் பண்; இப் பதிகம் அந்தாதியாய்த் திருவாசகம் கோயிற்
திருப்பதிகத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருவாசகம்-கோயில் திருப்பதிகம் (Manikavasagar)

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்

புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே

ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி

உள்ளவா காணவந் தருளாய்

தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த

இன்பமே என்னுடைய அன்பே.

அநுபோக இலக்கணம்

இதுபற்றிய குறிப்புக்கள் முன்னைத் திருப்பதிகத்தின் முகத்தே கொடுக்கப்பட்டன.

இதன்கண், அடிகளது அநுபவம் இனிது விளங்கி நின்றல்பற்றி, இதற்கு `அநுபோக

இலக்கணம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது `தில்லையில்

அருளிச்செய்யப் பட்டது` என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, முழுவதும்

எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது, இது, கோயில் திருப்பதிகமாகவும், இதனுள்

எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களிலும், ``திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே`` என்றே

அடிகள் அழைத்தருளிச்செய்தல் கருதத்தக்கது. `கோயில் என்பது

திருப்பெருந்துறையே` எனச் சாதிப்பாரும் உளர்.

கோயில் - `உயர்கொடி யாடை` (Tiruvīsapa)

உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தின்

ஓமதூ மப்பட லத்தின்

பியர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப் படலம்

பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்

சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்

நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா

மயரறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே

வடிகள் என் மனத்துவைத் தருளே.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா பாதாதி கேசம்

இத் திருப்பதிகம், தில்லைக் கூத்தப் பெருமானது திரு வருவத்தைப் பாதாதி

கேசமாக (அடிமுதல் முடிவரையிலுமாக) நினையும் வகையில் அருளிச்

செய்யப்பட்டது. `திருவாலிய முதனார்` என்னும் மற்றொருவர் அருளிச்செய்த ஒரு

திருப் பதிகமும் இவ்வா றிருத்தல் அறியத் தக்கது.

Ramana Sannidhi Murai

956. உச்சமாந் தவிசை ஊத்தைநாய்க்கு இட்டால்
ஒப்பஉன் தாள்தலைக்கு உதவி
அச்சமாய் அடைந்த அடிக்கடை யேனை
அஞ்சல்என்று ஆண்டவேங் கடவா
சொச்சமாந் துரிய சுகப்பெரும் கடலே
சோனைவாய்ச் சுடர்கொழும் சுடரே
பொச்சமா மிகுகர்ப் பூரமோடு உப்பாப்
புசித்துஎனைப் பொன்றுவித்து அருளே. 1
957. அருட்செயல் பூண்ட அங்கனா அதுல
அந்தண்வேங் கடவனே அவவச்
சுருள்பொலங் குழைஎண் தோளரிடை அலம்பச்
சோனைவாய்ச் சுடர்கொழுஞ் ஜோத்
பொருள்குறை நிரப்பும் பூட்கையே பூண்ட
புலையன்என்று எனைப்புறம் போக்காது
இருள்குலம் கிண்டுஎன் இதயம்ஊடு எழுந்தாய்
இனிஉன்னை என்இரக் கேனே. 2
958. இரந்தபின் ஈகை இளிவரல் ஆமென்று
எண்ணுமுன் அடியவர்க்கு இரங்கிச்
சுரந்தருள் பொழியும் தொழில்துறை வல்லோய்
சோனைவாய்ச் சுடர்கயஞ் சுடரே
கரந்துசெல் லாமைக் காதலார் கருத்தில்
கலந்துஒளிர் கள்வவேங் கடவா
நிரந்தரம் தானே நினைந் துறைந்து உருகு(ம்)
நெஞ்சமே அருளுதி நீயே. 3
959. நீதனே பிறவோடு யானுமா நிறைந்து
நின்றும் எற்குஇது வரை காணாச்
சூதனே நின்போல் சூதர்நான் கானேன்
சோனைவாய்ச் சுடர்கயம் ஜோத்
ஆதனேன் உனைநீ எளியையாய் வெளிப்பட்டு
அருளலால் அறிந்ததை அன்றி
வேதனே முதலோர் விறுகெட் டனரேல்
வேறியார் அறியகிற் பாரே. 4
960. பார்தரும் தவத்தின் பயனெலாம் திரண்டு
படைத்ததோர் படிவவேங் கடவா
ஊர்தரும் பிறவிக் கொடுத்துயர்க்கு உட்கி
உற்றுஅவர் உளங்குலை வுற்றுச்
சோர்தரும் கால்அச் சோர்வுதீர்த்து அருள்வோய்
சோனைவாய்ச் சுடர்செழுஞ் சுடரே

- கார்தரும் காள கண்டநின் அருளால்
கனித்தனன் கருத்தினில் கலந்தே. 5
961. நிற்கலந்து உற்ற வாதவூர்ச் செல்வர்
நிகர்மணி வார்த்தையோடு என்புன்
சொல்கலந்து உற்ற தொடையல்எண் தோளாய்
சோலைவாய்ச் சுடர்செழுஞ் ஜோதி
தற்கலந்து உற்ற சராசரம் யாவும்
தன்மய மாக்கு(ம்)வேங் கடவா
எற்கலந்து உற்ற இருவினை தீர்த்தாய்க்கு
என்னகைம் மாறுசெய் கேனே. 6
962. செய்யமே வியனே சிவபுரத்து அரசே
செஞ்செவே ஆண்டவேங் கடனே
உய்யுமாறு உள்ளி உரங்கெழும் உளத்தோர்
தொன்றுதொட்டு உலப்பிலாது உஞற்றும்
துய்யமா தவத்தால் துரியமே வடிவாய்ச்
சோலைவாய்ச் சுடர்பரஞ் சுடரே
நொய்யனேன் எனினு(ம்) நோக்கரு நின்தான்
நோக்கினேற்கு இனிஎன்ன குறையே. 7
963. குறையுறும் இந்தக் குக்கலை மோனக்
குறியினால் ஆண்டவேங் கடவா
தறையிடை அறிவும் சழக்கிலா ஒழுக்கும்
சான்றபல் கணக்கர்தம் சமயத்
துறைதொறும் துணிந்த துணிவுமாய் அன்றாய்ச்
சோலைவாய்ச் சுடர்பரஞ் ஜோதி
இறைவனே நின்னோடு இரண்டறக் கலந்துஎஞ்
ஞான்றுஇறு மாந்துஇருக் கேனே. 8
964. நேயமே அறியா நெஞ்சினேன் ஓடா
நெடுமரக் கண்ணினேன் தனது
காயமே அன்றிக் கண்ணோடு கருத்தும்
கோயிலாக் கண்டவேங் கடவா
தூயமா மறையும் தோயொணாத் துரியச்
சோலைவாய்ச் சுடருமெய்ச் சுடரே
மாயமாம் உலகை மறித்துநான் காணா
வகைஎனக்கு அருளுதி மன்னே. 9
965. மன்னலா உடம்பே மன்னுநான் என்றே
மத்தனை ஆண்டவேங் கடவா
துன்னுமா மறையும் தொடர்வதற்கு அரிய
சோலைவாய்ச் சுடருமெய்ச் ஜோதி
இன்னமும் பிறவிச் சிறையிடைச் சிக்கி
இடருருது இன்பநல் வீட்டு
மன்னுலகு ஆளச் சூட்டினை பொன்தான்
மலர்முடி அடிஎன்உச் சிக்கே. 10

966. திணிந்தகார் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியாம்
திருவனா மலைஉறை தேவன்
தணிந்தமு வாசைத் தபோதனர்க்கு ஆர்வம்
தரும்உப சாந்தவேங் கடவன்
பணிந்தசீர் அடியார் பரன்உல காளப்
பைம்பொலங் கழல்அடி முடியா
அணிந்ததோர் தலையால் ஆரையோ வழிபட்டு
அடையும்ஓர் பேறுமற்று உண்டே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

*என் உச்சிக்கே—என்தலைமேல்.